

"Wondertjes van samenzijn"

huis aan kant
energieën opgebrand
uitgeblust valt zonlicht
naast me op de bank

we zitten in zijn licht
zijn ogenwit daagt
buien uit te regenen zonder
dat mijn storm fluit

pupillen dragen mij
kleuren vragen tederheid
scheppen wondertje van samenzijn
gesloten voor publiek

zijn mond gegoten rond
de zachte lippen iets verstrakkend
om de lucht ontsnappend
niet te laten stikken

zijn woorden strelen
kernachtig helend
rapen scherven en
verademen benauwde lucht

ik droom realiteit
tijd en zonlicht gaan
mijn maan zal blijven staan
als jij verduisterd wordt

wil melker
24/08/2009
www.wilmelkerrafels.deds.nl

© augustus 2009, wil melker, BasicPublishing.nl